

la fardga

Revista de Salt

Any XXVII. Núm. 230 - abril 2006 - Preu 1,80 €

Any XXVII. Núm. 230

Activitats del mes

CASAL DE JUBILATS

- Dia 20 d'Abril.- Excursió a la Cerdanya Francesa, sortida a 2/4 de 8. Dinarem a un restaurant de la zona. A la tarda ball en directe. Preu 33 €.

BIBLIOTECA JAUME MINISTRAL I MASIÀ

- 21 d'abril.- Secció infantil. Audició musical per als més petits "Ball de manetes" a càrrec de Natàlia Nadal

- 27 d'abril.- Club de lectura, a les 8 del vespre comentarem "La Caverna" de José Saramago

LA MIRONA

- 01/04 BLACK MUSIC FESTIVAL (SALA 1)

- 06/04 TALLER DE COMPOSICIÓ I PRODUCCIÓ amb PEMI ROVIROSA (SALA 2 LA BOMBOLLA)

- 07/04 BLACK MUSIC FESTIVAL (SALA 1)

- 08/04 ESCENARI OBERT DE DANSA del NOU ESPIRAL (SALA 2 LA BOMBOLLA)

- 21/04 CONCERT DE SANT JORDI (SALA 1)

- 22/04 BLACK MUSIC FESTIVAL (SALA 1)

- 28/04 BLACK MUSIC FESTIVAL (SALA 1)

- 29/04 BLACK MUSIC FESTIVAL (SALA 1)

- 12/05 OJOS DE BRUJO - FESTIVAL INSOMNI (SALA 1)

- 13/05 NASWJA NIMRI - FESTIVAL INSOMNI (SALA 1)

NOU ESPIRAL

- dissabte 1 d'abril, entre 12:00 i 14:00 i 19:00 i 21:00 h., actuacions variades de Dansa a la "Cúpula de Foc" de l'Espai Gironès.

- dissabte 8 d'abril, de 11:00 a 14:00 h., classes gratuïtes de diferents estils de Dansa a l'escola de Dansa Nou Espiral.

- dissabte 8 d'abril, a les 22:00 h., "Escenari Obert" a la Bombolla (sala 2 de la Mirona). Actuacions i Festa.

- dissabte 22 d'abril, a les 22:00 h., 3er Concurs Coreogràfic SALT 2006 al Teatre de Salt.

- diumenge 23 d'abril, a les 20:00 h., Espectacle de Dansa a càrrec dels guanyadors del 2on Concurs Coreogràfic Salt 2005.

CASA DE CULTURA LES

BERNARDES

EXPOSICIONS

- "Ironia", dibuix i pintura de Joan Claparols, de Sant Feliu de Pallders. Sales Central, Aguilera i Roca Delpech.

- "El Llibre Gran de la Massagrà", de la Biblioteca Municipal de Salt. Sala El porxo.

- 6ª Exposició de Flors, Ajuntament de Salt. Dies 21, 22 i 23 .

XIRUCAIRES

- 2 d'abril.- PLA DE MANTET AMB ESQUÍ Sortida d'esquí de muntanya.

- 14 al 17 d'abril.- MASSÍS DEL PEDRAFORCA. Estada en un refugi de Saldes.

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Ensenyament	6
Cultura	7
Salut	8
La Veu del Mut	9
Notícies	11
Història	14
Col·laboració	17
Notícies	23
Gent Gran	25
Música	26
Esport	27
Guia de serveis	28
Gastronomia	29
Demografia	30
Poti-poti	31

No volem 8 carrils

Des de determinats organismes s'ha proposat que el desdoblament de la N-II al seu pas per la ciutat de Girona es faci per l'autopista mitjançant un quart carril. D'aquesta manera els dos carrils per sentit que té actualment la via es doblarien. Als anys setanta no es va poder evitar la construcció de l'AP-7 per l'oest del nostre municipi, esquinçant la vila i les deveses. Així, a tot el munt d'edificis monstruosos que s'alçaven desordenadament s'hi afegia trànsit, pol·lució, soroll i un impacte paisatgístic brutal. Un cop més Salt rebia les conseqüències negatives de la seva proximitat a la capital gironina. Unes dècades després, als anys noranta, i tips de veure i sentir passar camions per la carretera de Barcelona, els gironins van proposar que l'esperada variant de la nacional es fes per Salt, mitjançant també l'autopista. Gràcies a la pressió de Girona i Sarrià van acceptar que ells també havien d'assolir els costos mediambientals del seu desenvolupament.

Ara hi tornem a ser. El tercer carril possiblement és inevitable. Tot i això, la gratuïtat del tram Girona nord-Girona sud ha convertit aquest trajecte en una segona variant, amb un augment important de trànsit. Això ha fet que els veïns exigissin solucions per poder escoltar la televisió al menjador de casa. Per la vall de Sant Daniel el mal ja està fet i potser el més lògic seria desdoblar aquesta variant. El que és inacceptable per Salt i Sarrià es que de nou ens toqui pagar els plats trencats dels atres. Un quart carril és una autèntica temeritat. No només per l'impacte visual i auditiu, és que senzillament no hi cap. La destrossa seria fenomenal i possiblement afectaria fins i tot als habitatges més pròxims. Més autopista significa més trànsit i més soroll, encara. I menys deveses, evidentment. No els ho podem permetre. Ja ens han fet prou mal. A més, hi ha el tema de l'emigració, en relació a l'habitatge i a les escoles, i del tren d'alta velocitat. Hem de dir prou d'una vegada. No només ens tracten com el germà pobre o com el germà petit, sinó com l'ase dels cops. Tot el municipi, amb el consistori al capdavant, s'han de mobilitzar amb fermeza, d'una vegada per totes, perquè ens deixin decidir com volem viure.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

miembre de:

(≡) A C P C
 Associació
 Catalana
 de la Premsa
 Comarcal

ANY XXVII NÚM 230 ABRIL DE 2006

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
 Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Rafel Sala, Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont, Salvador Sunyer, Joan Boada, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Josep M. Rodríguez, David Vila, Araceli González, Eva Rigau, Pep Ros, M. Rosa Puig, Josep Boó, Oriol Pallàs, Joana Galí, Fermí Sidera.

PORTADA: Lluís Mateu

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la
 col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Univers Mateu: llúdrigues, cavalls i altres bèsties de colors mediterranis

Nom: Lluís Mateu
Edat: 62 anys
Nascut i resident: a Salt
De professió: Artista pintor

Treballs destacats: Ha estat el director de l’Escola de Belles Arts durant més de 10 anys. Autor del conjunt escultòric de la plaça de la Llúdrigues i de la Font del Paradís al Pla dels Socs.
Últimes creacions: pintura de gran format que podeu trobar al concessionari de la Peugeot de Fornells de la Selva.

En Lluís Mateu és el responsable que bona part de la mainada d’aquesta vila hagi passat més d’una tarda al llom d’una llúdriga. Però com a artista, sempre inquiet, vol parlar-me d’allò més nou, d’aquesta nova faceta de pintura de gran format. Per això

em planto a casa seva, un espai que no em resulta gens difícil de distingir perquè, just a la porta d’entrada, l’escultura d’un pensador -versió ‘mateuiana’ del de Rodin-, vetlla perquè a calcs Mateu no hi falti mai la inspiració. I sembla que així és i per molts anys que duri! Potser és difícil de dir si l’art és o no una matèria utilitària, però, com diu el mateix Lluís, és segur que fa la nostra existència més amable.

-Explica’m què és el que es veu a la portada de La Farga, que és un fragment de la teva última obra.

-Es troba dins aquesta meua nova faceta de macropintura o pintura de gran format. Vaig començar fa un parell d’anys fent un acrílic pel mas Vives, a Montfullà, de 6x4 metres, i l’últim ha estat un mural que he fet per a la Peugeot i que consisteix en 10 panells de 3x3, que sumen 30 metres.

-Què hi podem veure? I com es treballa un espai d’aquesta mida?

-He treballat amb tota una sèrie d’esbossos previs. Es tracta d’una pintura figurativa on es narren diferents històries, en aquest cas relacionades amb el món dels cotxes. Representa la lluita dels cavalls oprimits dins el motor que volen sortir-ne en la recerca de llibertat. Així, en un 70-80 % és totalment intel·ligible, es veu perfectament el que és. La resta, és clar, són elements fets a la teua manera, per això fas una cosa creativa. Però d’això no n’has pas de donar explicacions, que tothom ho interpreti com vulgui.

-I l’hauries pogut realitzar una obra així fa 25 anys? O per una feina d’aquesta envergadura es requereix certa maduresa?

-Francament, no hi havia pensat mai, però els reptes sempre m’interessen. No m’ho havia plantejat abans, però, sincerament, m’hi he sentit molt còmode. Potser també he tingut l’avantatge que no m’han imposat cap temàtica concreta sinó que l’he

buscada jo. Ara, també t’haig de dir que la preparació és més complicada que la realització. En el moment en què et diuen *ens agradaria que fessis un mural*, allà comença la feina i les preguntes: *què hi faig, què hi posaré aquí sobre, i allà i allí...* quan veus 30 metres de tela...

-Ostres, aquí sí que es deu sentir ‘el pànic de la pàgina en blanc’ de què parlen els escriptors!

-Sí, sí, en pintors seria el pànic de la tela en blanc, doncs imagina-te’n una de 30 metres! Amb un format d’aquestes dimensions has de canviar totalment el xip, t’has de fer el càrrec de què suposen aquestes mesures. Per això he treballat amb molts esbossos previs, a escala, que m’han servit de guió de sortida. Hi ha feina, hi ha feina. Amb aquestes últimes peces hi he treballat cap a 2 anys.

-I en un concessionari... una mica rar, no?

-Sí, però trobo que resulta molt interessant perquè és un lloc per on passen moltes persones i, a més a més, un espai on la gent sovint s’hi ha d’esperar, de manera que es poden ‘encantar’ amb el quadre i veure-hi moltes històries. A vegades fins i tot més de les que hi ha! I això està molt bé. Estarà penjat permanentment i pot anar a veure-ho qui vulgui, o sigui que, en realitat, tindrà més visitants que si estigués en una exposició temporal.

-I reps, perceps, l’opinió de la gent sobre les teves obres?

-Sí, sí. Des del que et pregunta *què vol dir això?* fins al que et felicita. Per això m’agrada més anar pintant i anar col·locant les pintures que no pas fer exposicions. Així, les obres són al carrer, més properes a la vida quotidiana. Per això, quan vaig fer les llúdrigues, les vaig pensar com una obra funcional cent per cent, que si t’hi volies seure o tuitar ho poguessis fer. Així és que tenen la forma anatòmica que tenen.

-Jo hi he passat moltes hores!

-Vaig pensar que havien de ser agradables per asseure-s’hi, acarinar-les, voltar-les, jugar-hi. No volia fer una peça amb cantells vius o punxes que te’n fessin apartar.

-Salt és un poble amb molt d’art al carrer; un fet que és d’agrair, hi estàs d’acord?

-I tant, i això és gràcies al malaguanyat Paulí, que ens ha deixat recentment. Ell va ser qui va fer aquest impuls quan va ser regidor i ha deixat aquesta empremta. I és que, com canvia tot si hi ha art al carrer! El poble té més cara i ulls i sembla que la gent ha de ser més amable. Un poble on no hi hagi art està com encongit, trist. Veure obres d’art al carrer dona una obertura d’esperit. Sobretot si es respecten i, per ara, es respecten bastant.

-Has treballat molts tipus de pintura, i de diferent format, també escultura. Mirant enrera, consideres que aquestes variacions corresponen a diferents etapes de la teua vida?

-No, no ho crec. Vaig tenir una època dedicada a l'escultura que va ser quan vaig fer les peces de les llúdrigues i la font del Pla dels Socs, però no crec que formi part d'una etapa. També vaig estar durant un temps amb la dèria de sortir a l'aire lliure perquè em sentia molt bé amb l'aquarel·la, que de fet, m'agrada molt. Però la veritat, també gaudeixo treballant a l'estudi amb altres tècniques. Jo crec que sempre has de tenir un esperit creatiu i, si tens idees, mirar de realitzar-les, més bé o més malament.

-Sé que no us agrada parlar d'influències, ni als pintors, ni als músics. Digue'm, almenys, alguna obra que t'hagi impactat, algun pintor pel qual sentis una admiració especial.

-Potser per deformació, al treballar a l'Escola de Belles Arts, a mi sempre m'ha agradat el quadre figuratiu. Aleshores, per mi, el realista per excel·lència és Vermeer. Un realisme d'aquell que val la pena veure i exercitar. Val la pena estudiar-lo, copiar-lo i devorar-lo. Tot el que és figuratiu va molt bé com a exercici. És a partir d'aquest coneixement i de la pràctica quan et pots deixar anar i fer la teva.

-Així, la tècnica és important. No n'hi ha prou amb la inspiració 'divina', diguem-ne...

-La tècnica és importantíssima. La tècnica al servei de les idees, és clar. Has de tenir una bona tècnica per poder passar a la segona fase -que potser encara és més complicada, no dic pas que no- que és la de posar-hi les idees. En la meva experiència a l'Escola de Belles Arts sempre he procurat que la gent domini la tècnica, que domini l'ofici i els materials. I després, que es deixin anar i que cadascú faci el que li convingui. Perquè, és clar, si tens moltes idees per pintar però no les pots materialitzar... és un problema que et supera.

-I després de veure tanta gent amb un pinzell a la mà, diries que cal tenir un do especial o es pot aprendre a pintar?

-Bé, crec que hi ha una part que l'has de portar una mica a dins. Jo sempre faig el simil amb la música: si hi ha una persona a qui li agrada molt la música, però fins i tot enraonant desafina... difícilment podrà interpretar bé. Amb la pintura igual. Ara, del que sí que estic més convençut cada vegada, és que hi ha molta gent que té

Lluís Mateu pintant un mural (foto: Martí Artalejo)

aptituds per pintar i les desaprofita o no sap que les té. És a dir, gent molt creativa que només amb coneixements bàsics fa coses sorprenents. Però sí, jo crec que cal tenir una certa predisposició per a la pintura. Després cultivar-la, polir-la i buscar un equilibri -cosa molt complicada- entre aprendre coses noves i no deixar-te influir, no caure en un engranatge purament comercial. Crear el teu camí, en definitiva.

-Has dit que no a algunes ofertes?

-Sí, alguna vegada. Si et demanen una cosa tan i tan concreta... Però això no acostuma a passar, perquè la gent que et proposa de fer alguna peça, normalment, ja ha vist altres obres teves abans i et diu: *vaig veure tal cosa i m'agradaria una obra de colors i composició semblants*. Potser si algú que no et coneix prou et demana una obra d'un estil que no va amb tu, on et sents forçat, incòmode, doncs no, no la faig. També és veritat que jo no he hagut de viure totalment de les meves obres, ja que ho he combinat amb la feina a l'Escola, per exemple. Si t'hi dediques professionalment al cent per cent, és una altra cosa. Però no s'hauria d'oblidar que hi ha un sentit espiritual en la pintura, que quan pintes ho fas perquè et sents realitzat, que no és simplement un fet mecànic. Primer de tot, l'art és llibertat.

-Amb el teu Bugarac a la Farga es pot dir que fas sàtira. Creus que l'art és també una arma política?

-Vaig viure molt l'art en aquest sentit en la meua etapa juvenil. Durant els últims anys del franquisme es va constituir a Girona l'Assemblea Democràtica d'Artistes, de la qual vaig formar part. Parlem de 30 anys enrera i allò, per a un jove, era molt engrescador. Es van fer homenatges a polítics i lluitadors del nostre país, també recordo el crit reivindicatiu de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia". A Girona va ser sonat l'homenatge a Carles Rahola i la reivindicació "Salvem la Devesa". En fi, lluites pròpies d'un esperit jove i del moment que es vivia, en què el món estava força expectant i convulsionat.

-I avui dia, l'art fa alguna reivindicació?

-Avui dia, sincerament, veig molta apatia. Potser perquè s'ha formalitzat la política, que ja va per uns camins marcats. Aleshores hi havia molt més moviment. L'art és una plataforma important i avui dia hi ha molts mitjans, però és menys compromès. També cal dir, però, que els mecanismes reivindicatius no són els mateixos. Avui dia, amb un SMS es pot convocar una manifestació i abans calia una fotocopiadora d'aquelles amb glicerina i anar deixant els papers casa per casa. Però jo crec que sí, que l'art sempre serà una arma reivindicativa, que, a més a més, podem dur sempre a la butxaca.

Agnès Cabezas Horno

Viure la música

Ara que tant es parla de millorar la qualitat de l'educació, del pacte per l'educació, de la LOU...jo vull fer esment de quelcom més proper, vull parlar de les activitats que els mestres fem per tal d'aconseguir aquest punt de qualitat que tots desitgem. Concretant, els especialistes de música de les escoles públiques de Salt varen iniciar ja fa 6 anys un Projecte d'Audicions Musicals per tal de viure la música d'una manera més propera, portant els músics i els seus instruments a les aules i també portant els alumnes al teatre, al mig dels músics i actuant amb ells (*activitats que molts només en gaudiran a través de l'escola*).

Enguany he pogut participar amb els alumnes de 4t en l'actuació TOT BUFANT, espectacle sobre els instruments de vent. Hem gaudir d'un espectacle de molt alt nivell, on el

músic, amb una gran professionalitat, ha sabut connectar amb els infants que al llarg d'una hora intensa han participat directament d'un espectacle immillorable, s'ho han passat d'allò més bé i el més important: han viscut la música amb tots els sentits. *La música s'ha de mirar amb les orelles i escoltar amb els ulls.*

Tot el projecte es pot fer gràcies a la voluntat i dedicació d'un equip de mestres que any rere any treballen per millorar-lo. Aquest projecte està subvencionat per l'Ajuntament,

però...sempre ha d'haver-hi un però, per aconseguir la subvenció cada curs s'ha de navegar dins un món de protocols, incerteses, trucades, insistències, com si no s'hagués demostrat ja que el Projecte està prou consolidat com per fer efectiva la subvenció de manera directa.

Dues mestres de l'escola del Pla

II jornades de pares a l'IES Vallvera

El dia 21 de febrer, l'IES Vallvera va fer la II jornada de pares. L'acte va començar a les 9.45 amb la presentació dels conferenciants per part del director del centre. Seguidament, la Dra. en psicologia Montserrat Castellana va parlar de l'adolescència, "Educar adolescents al segle XXI", des d'un punt de vista teòric i també pràctic. La professora de la Universitat Ramon Llull va incidir en el fet que cal ser tolerants però amb uns límits ben clars. També va dir que s'equivoquen aquells pares que pretenen ser els col·legues dels seus fills, quan la seva feina és la de fer, precisament, de pares. La

conferència va ser escoltada per uns seixanta pares i professors que van seguir amb molta expectació les conferències.

A continuació va intervenir l'adjunt al Síndic de Greuges per als drets dels adolescents i els menors, amb la conferència "Dels conflictes a la responsabilitat educativa. El treball del Síndic i els drets dels infants i adolescents".

Després d'un descans es va passar a una taula rodona, on els adolescents, pares i professors van debatre alguns dels punts que havien estat més polèmics. La participació en el debat va ser molt interessant i participativa.

Finalment els alumnes de l'IES Vallvera, dirigits pel professor de música Josep Fuster, van oferir un concert amb una representació d'un missatge de pau. L'actuació va emocionar el públic assistent, que va felicitar els alumnes i el seu professor.

Amb el compromís de celebrar una propera edició es va tancar l'acte a les 13'30 h.

Josep Maria Rodríguez
Director IES Vallvera

REVIURE LA HISTÒRIA DE SALT AL MUSEU DE L'AIGUA. El passat 26 de març, coincidint amb la recent celebració del Dia Mundial de l'Aigua, el Museu de l'Aigua de Salt va reestrenar la visita teatralitzada:

"FEM UN SALT HISTÒRIC!" és una proposta per reviuir la història de Salt a través del teatre. El darrer diumenge de cada mes, a les 12h del migdia, el Museu de l'Aigua us ofereix aquest petit itinerari guiat a diferents espais del barri vell amb l'objectiu de conèixer, de més a prop, la història de la vila.

A partir de les explicacions del guia repassarem el passat del municipi des que apareix per primera vegada en un document històric, i viatjarem en el temps fins a l'aparició de les primeres indústries. Coneixerem el

Salt agrícola, les primeres manufactures, fins a l'arribada de la industrialització.

Aquesta explicació històrica estarà acompanyada de divertides intervencions teatrals, que ens permetran reviuir episodis del passat.

Caminant pels carrers del barri vell, passejant a través de les hortes, o asseguts al Safareig de les Dones, podrem viure les peripècies d'una família de Salt de tota la vida, els membres de la qual van ser treballadors del Mas Llorens, masovers dels Marquesos de Camps, treballadors

de les primeres fàbriques tèxtils...

Us animem a gaudir d'aquesta agradable passejada el proper diumenge 30 d'abril.

Museu de l'Aigua de Salt
Servei Educatiu

Per a més informació i inscripcions podeu trucar a:

Museu de l'Aigua - Tel. 972 40 21 48, Factoria Cultural Coma Cros - Tel. 972 23 16 81

Cultura

Parlem una estona llarga amb Xavier Solà i Rigau, president de la Comissió de Festes. L'entusiasme li vessa pels quatre costats: no en tenim prou de ser una Comissió de Festes dedicada exclusivament a la Festa Major, diu convençut. I afegix que cal revifar tantes festes de carrer que s'han perdut i per això la Comissió està programant, de moment, una revetlla de Sant Joan oberta i popular, que sigui prou atractiva perquè la gent de Salt s'ho passi bé en una revetlla que, temps ha, el poble la celebrava com a tradició festiva i cal revifar-la. No ho tenim tot enllestit, però, segur que hi haurà música i sopar, que la gent sàpiga que aquella nit hi haurà taules i cadires per a tothom, d'espai no en faltarà perquè l'era de Cal Cigarro dóna per això i més. Durant la Festa Major, tots

plegats ens vàrem adonar que Salt havia trobat el lloc idoni per fer actes festius per molt de temps.

No et pensis, la Comissió estava convençuda dels bons resultats, el que faltava era que el poble s'ho cregués. Al final, les veus contràries penso que en varen sortir convençudes, per això i amb les ganes que tenim d'animar el poble amb actes lúdics, ens hem proposat que a Salt, aquest any, se celebri una revetlla de Sant Joan tal com els vilatans es mereixen. Ja sabem que alguna entitat també ho celebra, encara que potser per l'espai restringit queda molt familiar. No volem ni pretenem espatllar la festa a ningú, el que volem és que Salt celebri una revetlla com cal. De moment tot són preparatius, ara el que cal és que se'n

comenci a parlar i la revetlla vagi agafant cos. Abans de Sant Jordi passarem per les escoles per oferir als alumnes si volen fer algun dibuix referent al Sant. Pararem aquell dia una taula al passeig de Girona exposant tots els dibuixos de les escoles i de passada tindrem contacte amb la gent anun-

ciant l'esdeveniment de la revetlla i si algú s'engresca a participar-hi, benvingut serà .

Quan diem que la Comissió està disposada a revifar les festes de carrer, és amb la voluntat de donar un cop de mà als antics o futurs organitzadors d'unes festes que s'han anat perdent i que tanta vida donaven al poble. Seria qüestió de parlar-ne amb la gent d'aquells barris i, si veuen la possibilitat de refer antigues festes, veure el com i el perquè. Una festa sempre porta alegria i coneixença. Només cal que si algun grup de gent vol organitzar una festa al seu carrer ens vingui a veure, en molta part és empipadora la feina de com organitzar una festa, per això pot comptar amb nosaltres.

I, és clar, a la conversa hi surten tots les festes de carrer, que eren moltes i ara només queda la festa del carrer Processó.

Entitats o veïns dels barris que teniu ganes d'alegrar la vida del vostre sector i si pot ser millorar-ne la convivència, podeu comptar amb la Comissió de Festes. Volem ser una Comissió de Festes de totes les Festes de Salt.

Ramon Torramadé

La llengua catalana es troba en una situació paradoxal: malgrat tenir el major nombre de parlants de la seva història, el seu ús social en el conjunt dels Països Catalans retrocedeix dia a dia.

Les raons són, sens dubte, diverses, però hem de tenir en compte que, al cap i a la fi, el que determina la vitalitat d'una llengua és l'ús *normal* que en fan els seus parlants. En aquest sentit, mentre persisteixi l'hàbit de canviar sempre a la llengua de l'interlocutor, quan aquesta no

és el català, la nostra llengua no podrà assolir el grau de normalitat que seria d'esperar en la seva pròpia terra. Si parlem amb gent que porta molts anys visquent al nostre país i que sabem del cert que entenen el català o que fins i tot el parlen, per què els parlem en espanyol? En certa manera, no els estem exclouint del nostre cercle, donant-los a entendre que sempre seran "de fora"? No se'n diu xenofòbia, d'aquesta actitud?

Ja va essent hora, doncs, que els nostres hàbits lingüístics es vegin revolucionats i que amb tothom i a

tota hora emprem la nostra llengua, desacomplexadament i sense prejudicis. Amb aquest gest farem del català la llengua de comunicació habitual als Països Catalans i ajudarem a la plena integració de tots aquells que, vinguts de fora o nascuts aquí, no el tenen com a llengua pròpia. Dit d'una altra manera, convertirem el català en l'eix vertebrador de la nostra societat, en la llengua comuna de totes i tots.

David Vila i Ros
 Coordinadora d'Associacions
 per la Llengua catalana (CAL)

Té preu, la salut?

Quan es pot considerar que cuidar-se és car? És raonable posar preu a la salut? Si invertim a fer exercici, no disminuïm els costos en medicaments i metges?

L'anomenat "esport amb recepta" que els metges dels centres d'atenció primària ja comencen a receptar com a prevenció i complement dels tractaments, confirma aquests raonaments.

Tots coneixem els beneficis que per a la salut representa fer exercici, ja que millora la capacitat respiratòria, el sistema cardiovascular, muscular i esquelètic, però també comporta beneficis per a l'aparell digestiu, el metabolisme i, sens dubte, té grans beneficis sobre l'estat psicològic de les persones, ja que augmenta l'autoestima, disminueix els nivells d'ansietat i depressió i la percepció de fatiga.

Un dels exercicis més recomanat és el que es realitza en el medi aquàtic, perquè l'aigua, excel·lent mitjà terapèutic, disminueix el pes corporal i per tant és més senzill realitzar

els moviments i no pateixen tant les articulacions.

Per altra banda, les investigacions mèdiques, en contra del que es pensava abans, el recomanen també a les persones que han patit algun tipus de malaltia coronària, d'hipertensió, etc., per millorar les capacitats vitals i, per tant, la qualitat de vida, sempre, però, d'una manera supervisada.

Cal fer doncs exercici en major o menor mesura, però de manera controlada, d'acord amb l'estat físic de cadascú i del nivell de pràctica realitzat al llarg de la vida.

En aquest punt és on recau la importància dels especialistes, tècnics o professors de les instal·lacions que, amb professionalitat i

experiència, són els coneixedors de com aplicar-ho perquè tothom pugui beneficiar-se en pro de la seva salut.

Tot això, a més, ho podem tenir al nostre abast, amb una dosi de voluntat i constància, al preu d'un cafè diari, d'un sopar, d'una crema o colònia i de tantes i tantes coses prescindibles que, de ben segur, no en gaudirem si no ens trobem bé, si ens costa respirar i caminar, si... en definitiva, no hem vetllat per nosaltres mateixos.

Araceli Gonzalez-Lafont
 Llicenciada en Educació Física
 Directora de la Piscina
 Municipal Coberta de Salt

la veu del mut

Una possible entrevista amb Bernard Shaw

(26 de juliol de 1856 - 2 de novembre de 1950)

El Safareig i el Col·lectiu Ditirambe estem a punt per estrenar **“El deixeble del diable”, de Bernard Shaw.**

Un autor irònic, crític, intel·ligent i intel·lectual. Compromès amb el seu temps, amb la seva societat. Dient les veritats, envernissades amb les bones maneres, amb humor i amb una mala llet que ja ens agradaria que molts intel·lectuals del nostre temps les poguessin fer servir per explicar-nos què passa avui en dia en la nostra societat.

És considerat l'autor teatral més significatiu de la literatura britànica posterior a Shakespeare.

- Per què escriu teatre?

Vaig provar d'escriure novel·les però ningú me les publicava. Sort de la mare, que a més d'educar-me en el món de la música em va ensenyar a sobreviure en aquest món. Vaig haver de fer treballs miserables, vestir com podia. Però tot i això, tot i aquesta pobresa econòmica, no vaig oblidar-me d'enriquir-me intel·lectualment. Vaig començar a escriure drames de tesis, ridiculitzant molta gent i me'n burlava de la manera de fer teatre en l'època que m'ha tocat viure.

- Per què creieu que ha de servir el teatre?

Per atacar les causes injustes, per atacar tot el que està establert perquè sí. Per poder fer una societat més justa.

- Això us ha de portar molts problemes?

Qui és que em critica? Polítics, lletraferits..... Me'n ric d'això. M'han arribat a dir Putxinel·li irlandès- saltimbanqui de la paradoxa-papallufo presumit. En Winston Churchill m'ha dit xarlatà del socialisme i d'altres que les meves

creacions no tenen vida, perquè jo no sóc un artista.

- Caram com està de pelut tot això?

Jo només puc dir: jo no simpatitzo amb ningú. Les persones capaces no desperten simpaties. Jo no sóc una persona simpàtica, però sóc indispensable.

- Com diríeu que és el vostre sentit de l'humor?

El meu peculiar sentit de l'humor és dir la veritat, la qual cosa constitueix la broma més gran del món

- En l'obra *El deixeble del diable* parleu de la llibertat....

Llibertat significa responsabilitat; per això la major part de la gent la tem.

- També veiem personatges amb problemes morals...

No, no és que tinguin problemes morals. No són gent moral; només viuen sota les normes convencionals que dominen la nostra societat.

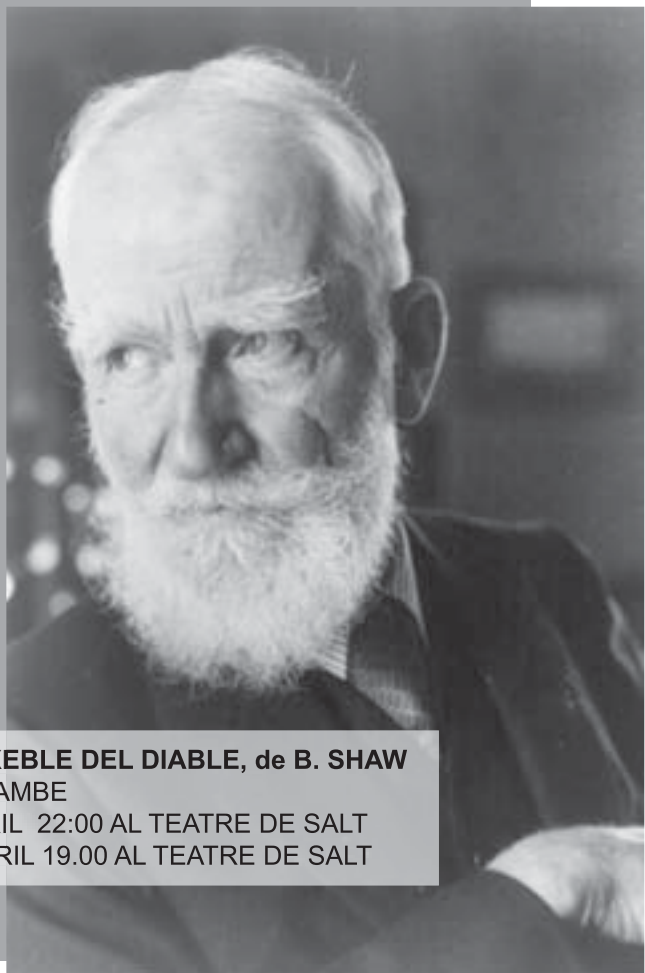
- L'any 1925 us van donar el premi Nobel....

Sí, i ho he disposat tot perquè els diners d'aquest premi vagin destinats a crear una fundació Anglosueca perquè s'encarregui de traduir totes les obres sueques a l'anglès. Després de dir-nos això agafa una carrota (ja sabeu que era vegetarià) i amb la seva barba llarga, ara ja blanca després de passar la verola, s'allunya amb el seu posat sec, prim i seriós. Tant de bo el poguéssim tenir sempre al nostre costat.

Eva Rigau

Per cert, si voleu una espurna del seu geni, esteu convidats a:

ESTRENA **EL DEIXEBLE DEL DIABLE**, de B. SHAW
SAFAREIG – DITIRAMBE
DISSABTE 8 D'ABRIL 22:00 AL TEATRE DE SALT
DIUMENGE 9 D'ABRIL 19.00 AL TEATRE DE SALT

Durant el mes de febrer i el que portem de març, la Policia local de Salt ha denunciat 59 persones per dur gossos deslligats, per permetre que fessin les seves necessitats al carrer o per no tenir la documentació dels animals en regla.

En el mateix període, els agents han denunciat cinc persones per deixar mobles abandonats a la via pública.

Totes aquestes denúncies s'han fet d'acord amb l'Ordenança de Convivència i les han realitzades

agents que patrullen de paisà. La pressió policial ha fet que el nombre de persones que han anat a l'ajuntament a regularitzar la documentació dels seus animals domèstics hagi augmentat de forma important les darreres setmanes.

Retirada de productes del mercat

La Policia local retira de la venda 3.894 productes de "tot a cent" que no complien la normativa.

Les inspeccions s'han realitzat durant les darreres setmanes amb l'assessorament i la col·laboració de funcionaris dels Serveis Territorials de Consum i Turisme.

La majoria de productes retirats de la venda han estat joguines i productes electrònics que no complien la normativa pel que fa a l'etiquetatge i al manual d'instruccions. Els agents han trobat productes que en l'etiquetatge no hi constava l'importador, no

complien les normes de la CE, o les instruccions i les advertències de perillositat no estaven escrites en cap de les llengües oficials a Catalunya.

Prensa Comarcal (≡) A C P C 25^è aniversari

Vine amb nosaltres, per commemorar el nostre aniversari,

creuer Grand Mistral

Del 8 al 15 de maig. Sortida dia 8 de maig - 8 dies.

El **Grand Mistral** és un creuer de gran luxe construït l'any 1999. Es tracta d'un vaixell de 47.300 t, amb una estora de 218 m i una mànega de 28,8 m, que pot assolir una velocitat de 19,5 nusos. És caracteritzat per una excel·lent estabilitat. Compta amb 8 cobertes i 6 ascensors, té una capacitat per a 1.600 passatgers i disposa d'una tripulació de 470 persones. L'idioma a bord és el castellà. El **Grand Mistral** disposa de 2 piscines, 3 restaurants, 4 bars interiors, 5 salons i sales de reunions, casino, discoteca nightclub, fitness, sauna, massatge, bany turc, thalassoteràpia, gimnàs, guarderia, club juvenil, saló de bellesa, biblioteca, saló de fumadors, zona comercial, tenda lliure d'impostos i centre mèdic.

Dia 1r Port de Barcelona

Presentació a la terminal internacional de creuers del port de Barcelona. Tràmits i embarcament al **Grand Mistral**, que salparà a les 13.00 h.

Dia 2n Lívorn

A les 10.30 h, arribada a Lívorn, ciutat propera a Pisa i a Florència. El creuer salparà a les 21.00 h.

Dia 3r Civitavecchia

A les 07.00 h, arribada a Civitavecchia, port de referència per a la capital italiana, Roma. El **Grand Mistral** salparà a les 20.30 h.

Dia 4t Nàpols

A les 07.00 h, arribada a Nàpols, el port del Vesubi i la ciutat que ens permetrà descobrir (opcional) l'antiga Pompeia. El vaixell salparà a les 15.00 h.

Dia 5è Malta

Arribada a l'illa de Malta a les 10.00 h. El vaixell salparà a les 18.00 h.

Dia 6è Tunísia

A les 06.00 h, arribada a Tunísia (Tunísia). Molt a prop, s'hi troben els vestigis de l'antiga Cartago i el poblet típic de botigues de Sidi Bou Said. El creuer salparà a les 20.00 h.

Dia 7è Dia de navegació

Aquesta serà una bona jornada per gaudir de les magnífiques instal·lacions i de l'oferta a bord del **Grand Mistral**.

Dia 8è Port de Barcelona

Arribada a la capital catalana a les 07.00 h. Tràmits de desembarcament. Fi del creuer.

preu per persona

Cabina interior	450 €
Cabina exterior	535 €
Suite amb balcó	1.055 €
<hr/>	
Supl. individual	+75%
Propines (a pagar al vaixell)	65 €
Taxes	100 €
Asseg. cancel·lació (opcional)	11 €

NENS

Nens de 3 a 16 anys, gratis compartint cabina amb dos adults. Taxes, propines i begudes no incloses.

el preu inclou

- Creuer a bord del vaixell **Grand Mistral**
- Pensió completa
- Vi i aigua incloses en el dinar i en el sopar

Per a inscripcions trucar al 972 23 81 74 · Reserves fins al 7 d'abril.

Organització tècnica: agències de viatges GC52 - GC419

Festa de l'arbre al Pla dels Socs

El divendres 10 de març, 120 alumnes de les escoles La Farga, El Veinat i El Pla han participat en un plantada d'arbres al camí de la bassa dels ànecs de les deveses de Salt, amb motiu de la Festa de l'Arbre.

Les activitats van començar a partir de les 10 del matí amb l'arribada de les escoles participants. Cap a quarts de dotze es va fer un esmorzar amb xocolata i coca. Per acabar la jornada va actuar en Jordi Tonietti en un espectacle d'animació infantil.

Sobre els 8 carrils de l'Autopista

El dia 3 de març, el Ministeri de Foment i "Autopistas, Concesionaria Española, SA", (ACESA) han arribat a un acord a través del qual es modifica el contingut de la concessió de l'autopista AP-7 entre la Jonquera i Tarragona. Les conseqüències d'aquest acord seran la construcció d'un tercer carril des de Maçanet fins a la Jonquera (123 km) i la d'un quart carril per calçada en el tram Fornells de la Selva-Medinyà. ACESA invertirà 500 milions d'euros, sense increments en els peatges ni en els terminis de concessió, però que li seran reemborsats per l'Estat si d'aquí a uns anys no ha ingressat, a través dels peatges, els diners invertits. Aquest acord ha de ser autoritzat pel Consell de Ministres i, si s'aprova, es preveu que els treballs a les comarques de Girona comencin abans de finals d'any. Tant el Ministeri de Foment com la Generalitat defensen aquest acord

perquè creuen que amb aquest nou "trinxa" del territori i consegüent destrucció del paisatge se solucionaran com per art de màgia alguns dels problemes que tenim al nostre país. Des de la Plataforma en Defensa de les Hortes i Ribes del Ter ens preocupa observar que des de l'administració no s'està enfocant bé el problema, perquè no es detecta quin és realment el problema.

Quin és, doncs, el problema?

Des de la Plataforma pensem que abans de guarir un malalt cal saber identificar exactament de quin mal pateix, per després fer-li el tractament més adequat. Per identificar el mal (el problema) que ens ocupa abans cal tenir en compte dos fets: **Fet 1:** Salt, i el conjunt de l'àrea metropolitana del Gironès, es troba enclavat dins un important eix de comunicació europeu i internacional: el Corredor del Mediterrani. La conseqüència d'això és que les nostres carreteres han de suportar

un enorme trànsit internacional de mercaderies.

Fet 2: L'àrea metropolitana del Gironès actualment és una realitat indiscutible, que des de l'administració s'entesten a no voler acceptar. Els ciutadans d'aquesta àrea metropolitana ens movem d'un poble a un altre per tal de portar a terme les nostres activitats quotidianes. Aquests són dos fets que generen un únic problema a nivell local i regional: el problema de la MOBILITAT. Cada dia és més difícil desplaçar-se d'un cantó a l'altre de l'àrea metropolitana, els embussos són el pa de cada dia i la xarxa de transport urbà i interurbà és francament deficitària. Des de la Plataforma valorem positivament la proposta d'ampliació a

tres carrils per banda, ja que permetrà convertir-la en un autèntic vial de circumval·lació de l'àrea metropolitana i farà totalment innecessària la construcció d'altres vials previstos, això sí, cal no escatimar en pantalles sonores i altres mesures de reducció d'impacte. La construcció del quart carril la considerem totalment desproporcionada i innecessària. Demanem que aquest projecte sigui retirat degut al seu gran impacte ambiental i social.

Quina és l'alternativa? "Un nou plantejament de la mobilitat a l'àrea metropolitana del Gironès" L'ampliació a 8 carrils de l'Autopista no respon a les necessitats de l'àrea metropolitana del Gironès. Només amb 6 carrils ja reduiríem notablement l'impacte sobre les zones habitades i als Aiguabarrejos del Ter al Gironès.

El problema de la mobilitat, des de la Plataforma creiem que es pot solucionar:

1) Millorant la planificació i gestió del transport urbà i interurbà. I això vol dir apostar per una sèrie de projectes per tal de facilitar la mobilitat de les ciutadanes i ciutadans de l'àrea metropolitana. Alguns dels projectes que proposem des de la Plataforma en Defensa de les Hortes i Ribes del Ter són:

- La construcció del tramvia que uneixi Sant Julià de Ramis, Sarrià

de Ter, Girona i Salt.

- La implantació d'un servei de tren de rodalies des de Sils fins a Flaçà, enllaçat amb l'Aeroport.

- El reforç de la xarxa d'autobusos urbans, amb més línies, més freqüència i preus més barats.

- La creació d'una autèntica xarxa metropolitana de carrils bici i la instal·lació d'aparcaments per a bicicletes en punts claus de la ciutat.

- La solució dels punts negres de la variant est.

- Una autopista integrada a l'àrea metropolitana, amb més accessos i gratuïta.

2) Millorant la planificació i gestió del transport de mercaderies internacional.

Apostant pel transport de mercaderies en tren i vaixell, en detriment del transport per carretera. Cal planificar a nivell europeu els grans eixos de comunicació transnacionals.

3) Impulsant la creació de l'Observatori

d'Infraestructures de les Comarques Gironines. Cal posar ordre al desgavell imperant al país en la planificació d'infraes-

tructures, per això és urgent la creació d'aquest observatori, en el qual es coordinin les diferents administracions i els usuaris per tal d'optimitzar els recursos públics i el territori.

És precisament per tot això que des de la Plataforma diem: **"NO ALS 8 CARRILS !"**.

L'administració no és l'únic garant del bé comú, cal la **PARCIPACIÓ ACTIVA** del conjunt de la societat. Vist tot això, aprofitem aquest espai per fer una crida a tots els saltencs i saltenques, a les entitats i a l'Ajuntament de Salt, així com a la resta de ciutadans, entitats i ajuntaments de l'àrea metropolitana del Gironès per a unir-nos, fer front al projecte i per a aconseguir millores pel que fa a la mobilitat i, de retruc, a la nostra qualitat de vida.

Per a més informació: hortesiribesdelter@eldimoni.com

Recollida d'opinions juvenils

Comença el procés de recollida d'opinions juvenils a Salt mitjançant la realització de grups de discussió

La iniciativa s'emmarca dins l'elaboració d'un diagnòstic qualitatiu de la realitat juvenil

El passat dilluns 20 de febrer es va realitzar a l'antiga fàbrica de la Coma Cros de Salt un grup de discussió amb joves saltencs que va servir per recollir opinions i valoracions juvenils respecte la situació del col·lectiu al municipi. La sessió, dinamitzada per la consultoria sociopolítica gironina Neòpolis, s'emmarca dins un projecte de

diagnòstic qualitatiu de la realitat juvenil, impulsat per la regidoria d'Esports i Joventut, Festes i Lleure de l'Ajuntament de Salt, que es va iniciar el mes de desembre i que finalitzarà el mes d'abril.

L'equip de Neòpolis ha previst la celebració d'un total de sis grups de discussió amb joves saltencs de diferents perfils, en funció de variables com l'edat, el sexe, la procedència o l'activitat principal. El grup de dilluns va servir per donar veu a un total de nou nois i noies de 22 a 29 anys amb cicles formatius o estudis superiors finalitzats i que actualment estan inse-

rits al mercat de treball en sectors com l'industrial o el de serveis. La sessió va durar més de dues hores i els participants van tenir la oportunitat d'expressar opinions i discutir respecte diferents eixos temàtics relacionats amb la quotidianitat juvenil a Salt; educació, treball, habitatge, cohesió social, participació i salut. L'equip investigador està analitzant exhaustivament les aportacions recollides durant la dinàmica, que seran incloses a un informe final que servirà de fonament per estructurar futures polítiques juvenils al municipi.

Amb aquest nom es designa a Catalunya i al País Valencià el conflicte bèl·lic que es desenvolupa a la península Ibèrica de 1808 a 1814, entre les tropes franceses que ocupen el territori i les tropes hispanobritàniques i les partides de guerrillers, que s'inventen espontàniament per tal de deslliurar-lo. A les Balears no es produeix l'ocupació gràcies a l'ajut anglès. La guerra fou una expressió de la reacció popular contra l'expansió napoleònica i la crisi de la monarquia espanyola, tant política com social. Mentre els francesos entraven lliurement amb l'excusa d'anar a Portugal, aliat de la Gran Bretanya, la família reial fugia i Carles IV i el seu hereu i rival, Ferran VII, abdicaven a Baiona a favor de Napoleó, que entronitzava el seu germà Josep. La revolta fou generalitzada i es crearen davant la desafecció de l'exèrcit regular i de les autoritats

unes juntes de govern insurreccionals. També es constituïren a les colònies americanes, fet que donà origen al seu procés d'independència. Aquestes juntes van crear una Junta Suprema Central que convocaria les Corts de Cadis, punt i final de l'Antic Règim.

Les columnes franceses del general Duhesme entraren al Principat el febrer de 1808 per ocupar Barcelona. La rebel·lió començà a Lleida, la primera ciutat on es formà una junta. La seguiren Tortosa, Vic, Igualada i Manresa. Dues columnes foren batudes al Bruc i el general Duhesme es refugià a Barcelona, on fou assetjat. A Lleida es constituïa la Junta Superior de Govern del Principat de Catalunya i Girona resistia dos setges. Davant la mala marxa de l'ocupació peninsular, Napoleó intervé personalment a finals de 1808. Un exèrcit comandat per Saint-Cyr derrota la resistència catalana. S'estableix el tercer i definitiu setge a Girona i es desmunta el de Barcelona. La presència francesa que fins llavors era episòdica ara es consolida. El mariscal Augereau és nomenat governador general de Catalunya i amb l'ajuda d'una minoria del país, anomenats afrancesats, intenta una política d'atracció de caire il·lustrat tot i mantenir les operacions militars (presa d'Hostalric i

Lleida). Fins i tot apareix premsa escrita en català.

El 1810 fou substituït pel general McDonald, que va prendre Tortosa i Tarragona. Finalment, el gener de 1812 Napoleó annexiona Catalunya a França per decret. Estructura el territori en departaments a l'estil francès. L'ofensiva hispanobritànica de 1813 capgira la situació i Josep I, refugiat a València, ha de fugir. El governador de Catalunya, aleshores el mariscal Suchet, organitza la defensa del Principat primer al Llobregat i després al Fluvià. Caigut Napoleó l'abril de 1814, evacua el Principat el mes de maig, que ha de tornar a incorporar-se a la monarquia espanyola.

J.C.L.

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Viloboreix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

Aquest mes d'abril es commemora el setantacinquè aniversari de la instauració de la II República a Espanya. Les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931 varen obrir un temps polític en el qual la monarquia borbònica va haver de renunciar a la corona espanyola i exiliar-se per voluntat popular. La instauració oficial del nou ordre constitucional va tenir lloc el dia 14 i es va perllongar fins l'abril de 1939, data oficial de l'acabament de la Guerra Civil que va derivar-se de l'aixecament d'una part de l'exèrcit espanyol contra el govern legalment constituït. Aquesta República, que pretenia resoldre els endèmics problemes que saccejaren la societat espanyola durant decennis, tenia un precedent en l'experiència del Sexenni liberal de 1868 a 1874. La I República, però, va ser una curta experiència política avortada per la Restauració monàrquica ideada pel polític conservador Antonio Cánovas del Castillo, que va entronar el rei Alfons XII, destronat l'abril de 1931.

El mestre saltenc, republicà, lu Bohigas, publicava un article al suplement literari del diari El Autonomista l'octubre de 1933, on explicava l'origen i les vicissituds de les banderes republicanes de Salt. El fet que el va motivar va ser un homenatge a Miquel Santaló, alcalde republicà de Girona, conseller primer de la Generalitat i ministre de la República. Durant aquell acte un seguit de banderes republicanes de diferents municipis onejaven a la tribuna. Entre elles, destacada pel polític, la bandera de la Bisbal, "reliquia del memorable foc del 6 d'octubre de 1869". Bohigas es lamentava que Santaló no fes esment de la bandera republicana de Salt, present a la tribuna i també del temps

Buixó, vell republicà de Salt

de la I República: "una altra bandera gloriosa i arnada pel temps i foradada per les bales".

L'antic president del Centre Republicà de Salt, el barber Jaume Gelabert, contà a Bohigas la història de les banderes: durant l'aixecament republicà federal d'octubre de 1869, un grup de saltencs, amb la seva bandera, es posaren a les ordres d'Ametller, de Banyoles, per lluitar per la República a la població empordanesa de la Bisbal, epicentre gironí del conflicte. Acabats els fets "la dita bandera, que havia estat foguejada, tornà plena de glòria al nostre poble". Al cap de dos o tres anys s'instal·là a Salt el cafeter banyolí Pau Torres, sospitós de participar en l'assassinat d'Ametller, adscriuint-se als sectors republicans locals. Aquest fet provocà una escisió a la família republicana, donant lloc a una nova bandera. L'original va ser guardada pel vell republicà Buixó que la va confiar a una amiga seva, de cognom Brugada, "que la duia enrotllada al cos, sota el gipó, quan era perseguida". Per evitar problemes i salvar el drap, decidiren traslladar-lo a Olot, naixent així la pretensió dels olotins de la seva possessió. Va reparèixer, de nou en mans dels republicans de Salt, en una

assemblea republicana celebrada a Barcelona l'any 1904 i presidida per Alexandre Lerroux, on va rebre una distinció consistent en unllaç de seda dels colors republicans. El mestre Pere Gallostra va redactar en aquell temps, una memòria de la història de la bandera.

Les dues banderes varen ser curiosament amagades durant la dictadura de Primo de Rivera. Finalment, el 14 d'abril de 1931, "quan encara a Girona no havien proclamat la República, als balcons del nostre Centre Republicà voleiaven ambdues amb aquell mateix espetegar que devia fer la més antiga d'elles, anys endarrera, quan era desplegada al vent de la batalla i les bales xiulaven al seu entorn deixant-hi indeleble petjada".

Pep Ros Nicolau

LES BANDERES REPUBLICANES DE SALT

lu Bohigas. El Autonomista, Suplement Literari. 01/10/1933, pàg. 115.

HISTÒRIA DEL GIRONÈS

Alberch, Xavier i Burch, Josep (coord.)

Girona, 2002: Unitat de Publicacions de la Diputació de Girona.

És a tu, home o dona de Salt que has arrelat en aquest poble, que hi has treballat, que t'has omplert de satisfaccions i també de desenganys i penúries, que t'has relacionat amb els veïns, que has ajudat amb la teva presència i sentiments, i que tens un historial molt o poc profund en els camps socials, religiosos, lúdic, econòmic, ... El teu treball, en una dedicació manual o intel·lectual, s'ha vist caracteritzat per èpoques amb intensitat d'actuació o bé en altres que exigien manifestades mancances o també t'has trobat immers en vagues, lockouts, violències, ... en el camp professional que t'ha repercutit en el personal i en el familiar. Has nascut i crescut en ambients mol diversos; has tingut una remuneració digna sense poder amagar alguna altra època deficitària; se t'han reconegut mèrits, sense mancar-hi en un llarg període de temps una foscor preocupant, un oblit considerable; se t'ha considerat un talent o potser un personatge vulgar; has tingut amics o potser enemics o, tal volta el que més, conciudadans que s'han mostrat indiferents envers tu; t'has sentit econòmicament fort o bé has passat temps d'un penúria severa; has sigut socialment reconegut o, com a mínim, oblidat com si ni existissis; has tingut “sort” a la vida o aquesta t'ha deparat preocupacions i problemes més que notables ...

És a tu saltenc a qui va dirigit aquest missatge. És a tu, persona notable, però que ets oblidat, un desconegut, aquell que ha treballat sense fer fressa, aquell que amb la seva suor, la seva pràctica intel·ligent en el camp, en el taller, a l'obra, a l'oficina, a la fàbrica en el seu treball dirigent ... ha “aixecat” Salt.

No se't veu en els periòdics ni en altres mitjans de comunicació, ni tens premis oficials, ni ets conegut ni tan sols per la majoria dels teus conciudadans; però ets tu que has fet possible, calladament però realment i eficaçment, un Salt amb nom i renom. El premi t'arriba per la consciència d'un treball profitós,

en el formar part d'una massa familiar i social que t'ha necessitat. No et deixis arrossegar per la intolerància, inoperància, crítica exacerbada a l'altri sense un racional fonament —si és que encara “hi ets”—, ni traeixis el que ha sigut, o ha de ser, un esperit noble amb una vivència sempre.

Contemplant el Salt primitiu, podem dir que si tu pertanyes als temps remots, aquest es va haver de començar, es va formar com a poble, no disposava de les eines que es van anar confeccionant; el teu treball físic sempre unit, això sí, a la teva capacitat mental i intel·lectual, ha sigut clau en el conseqüent desenvolupament del poble.

Per tu va també aquesta carta en reconeixement al teu treball, a la teva entrega generosa en la formació d'un ambient social saltenc. Ets el més desconegut, però no per això els teus mèrits deixen de ser grans i bàsics.

Si tu ets dins la “jovenesa” del poble, quants qualificatius excel·lents no se t'han de penjar al coll, favorables a la societat, el temps que t'ha tocat viure! Amb el cavic a la mà o treballant a la indústria, o dispensant herbes medicinals o elaborant altres medicaments, o despatxant el pa i altres aliments, o potser amb la ploma a la mà, o bé, l'orientació ciutadana ... I també, la missiva va adreçada a tu, saltenc, que encara que desconegut en èpoques de grans aportacions de tota mena, contribueixes a l'enaltiment del poble. Gràcies a tu, millorar l'estatus familiar i social saltenc és un fet. Em fixo en la sanitat, l'economia, la urbanització, el transport, la cultura i l'ensenyament. Ets el que “edifiques” en l'edat madura del poble; el que poses totes les teves potències físiques i mentals al servei propi i dels altres; ets el que sosté una societat àvida de progrés i benestar.

O potser, dins la societat actual, ets el “vell”, més desconegut encara, però que has representat per la societat una peça clau, mai no prou reconeguda ni premiada pels mortals, però plena de continguts generals i específics.

Aquest escrit, bé és cert, va dirigit a tu “saltenc desconegut”, amb el desig que sigui com un premi a la teva actuació callada però eficaç, i et recordo que ha existit sempre, i existeix, aquell que es troba o s'ha trobat en el límit inferior, per diverses causes, d'aquesta marca social, i també al que per merescuda col·laboració, s'ha trobat o es troba en el límit que la societat esmenta com a superior.

A cadascun de vosaltres va aquest missatge, escrit i signat per una saltenc més, sempre interessada en la dignificació de tu, vilatà desconegut.

Maria Rosa Puig

La bullícia que s'ha aixecat arran de la publicació en un diari danès, *Jyllands-Posten* (l'equivalent, segons Salah Jamal, del madrileny *La Razón*), d'unes caricatures del profeta Mahoma fa evident una vegada més una certa paradoxa, un *antimissatge*, que es dona sovint en els canals de comunicació humana, i més concretament en el de la comunicació visual, de la imatge, en voga avui més que mai.

Segons l'ortodòxia islàmica (per bé que hi ha qui assegura que no es tracta d'un dogma), el profeta no pot ser representat enlloc ni amb cap mena d'imatge, i doncs tampoc –i encara menys, com és evident– en forma de caricatura, de manera que es pot entendre l'empenyada i la santa indignació que palesen aquests dies arreu del món els nombrosíssims seguidors de la religió vinguda d'Àrabia. Una altra cosa seria que poguéssim discutir si aquest precepte afecta només els practicants del ritu islàmic o també els *infidels*, perquè si fos que obliga tothom, ¿per què seria així en aquesta prohibició i no pas en la de beure alcohol o menjar porc, per exemple, o en l'obligatorietat de portar el vel les dones, etc? I encara més: si un manament religiós depassés els límits de la seva parròquia creient, ¿no reclamarien la mateixa prerrogativa per a elles les restants religions que hi ha al planeta? I compte, que de guerres amb *casus belli* de caire religiós la història del món en va plena...

Sigui com sigui, el que volia destacar seria el contrast entre la no presència física del sant profeta, l'absència d'altars amb la seva imatge, i la seva poderosa presència virtual, que sembla potenciada precisament per la seva invisibilitat. Aquell mecanisme de la psicologia humana que ens fa més desitjable una cosa com més inassequible la tenim ("A la zona prohibida, que bé que s'hi està!", com feia dir en Solschenitzin als presos del gulag de Sibèria) ¿estaria també funcionant, de manera més o menys velada, palpitant,

darrera d'aquesta escenografia pretesament tan austera? (i, atenció, en la motivació dels caricaturistes danesos?). Probablement. N'hi ha altres exemples, d'icones que no ocupen ben bé el lloc on les suposen col·locades, en l'imaginari col·lectiu, aquells que les voldrien obviar, com en el cas que hem vist, o al contrari, magnificar-les, fer-les presents a tothom i arreu, per interès polític, social o econòmic –o tots alhora. L'anomenat "llenguatge políticament correcte" ens en dona uns quants de ben eloqüents, i potser més que cap altre seria el de l'absurda i pesada insistència a parlar de "companys i companyes", de "ciutadans i ciutadanes", de "mares i pares", de "basques i bascos", de "tots i totes"... A banda de ser una incomoditat que ja havia resolt la gramàtica (ja que es tracta, recordem-ho, d'una simple convenció), un es pregunta si, volent remarcar la no discriminació per raó de sexe, en realitat el que aconseguixen és precisament accentuar contínuament la diferència de gènere...

Una altra icona en perill de caure de l'escambell on la volen situada els seus fans seria la sagrada Constitució espanyola, que de ser una imatge venerada amb un cert consens per la majoria de ciutadans espanyols està passant a ser una figura odiosa per a una bona part d'aquesta ciutadania (dins la qual som inclosos els catalans, amb Estatut o sense), a força de veure-la convertida en estendard d'un determinat partit polític popular que pretén acaparar-ne l'ús, la forma i sobretot el fons, que no és altre que

la pretensió de continuar tenint ells la clau de la seva finca, que en diuen Espanya, la clau del seu xalet, des d'on poden contemplar –i controlar– tranquil·lament la finca, i sobretot la clau de la caixa, amb la qual poden mantenir la casa i la finca sencera.

I la darrera d'aquestes imatges –procedent de la publicitat, que n'és una mina– ve ara ben a tomb, en aquests moments de lamentables renúncies, de doloroses traïcions, de vergonyoses rebaixes, de patètiques claudicacions, de tristes figures i de borroses fotografies commemoratives de pírriques victòries, ara que l'Estatut català és en procés de lífting a mans de l'Estat espanyol, que l'està grapejant a gust. M'estic referint a aquell anunci –amb efecte bumerang– que va posar en circulació fa uns anys la *companyia concessionària d'autopistes* (un eufemisme estupend, tanmateix!) per donar a conèixer el seu servei de "Teletac", i que deia, amb sense vergonya: "Pagui sense parar"...

Fermí Sidera Riera

Al revés que Mahoma, Madonna ha maldat per convertir-se en una icona omnipresent, i a fe que ho ha aconseguit...! (La foto correspon a l'àlbum "Like a prayer", 1989).

El fonamentalisme islàmic és una expressió de reafirmació nacional i cultural enfront d'un imperialisme occidental secular, però també una reacció a problemes estructurals interns d'aquestes mateixes societats. Si la revolució islàmica triomfa a l'Iran a finals dels anys setanta és per la tesi social equilibradora de la riquesa que propugna l'Alcorà, d'una banda, i per la deficient distribució dels beneficis derivats de l'explotació petrolera, de l'altra. És una revolució de pobres. Si avui comença a existir una fase post-islamista en aquest país és perquè les masses s'adonen que la revolució no ha dut aquell equilibri econòmic i sí un munt de restriccions públiques i personals en nom de Déu. D'aquí la proliferació de cassoles amb ferros als teulats de Teheran per captar la CNN.

Aquesta revolució s'intentà neutralitzar per Occident amb la guerra Iran-Iraq en la dècada dels vuitanta, guerra que s'acabava alhora que es coneixia la malaltia de Homeini, que moria el 1989. Com a premi pels seus serveis, Saddam Hussein va creure que podia envair Kuwait a principis dels anys noranta, fet que els EEUU no va permetre per les bones relacions amb les monarquies del golf Pèrsic i l'Àrab Saudita, una veritable monarquia absoluta que amaga un polvorí. Fou precisament la por que hi passés el mateix que a l'Iran i que es perdés un aliat estratègic el que féu que el govern

nord-americà, amb l'excusa de les armes de destrucció massiva i pressionat per les seves multinacionals, enganyés la seva ciutadania per fer-se amb el petroli dels iraquians i desfer-se de passada del seu antic aliat, ara un personatge incòmode. La indecència es fa encara més palesa quan s'ocupa en nom de la democràcia i la llibertat.

Els atemptats de l'Onze de Setembre foren el motiu perfecte tot i la manca de legalitat internacional. Però les promeses de més seguretat i petroli més barat s'han convertit amb més inseguretat, amb diversos episodis tràgics de terrorisme arreu del món, un petroli que no deixa d'encarir-se i un estat il·legalment ocupat al pas de la guerra civil, tenyit de sang de milers de víctimes innocents. Per acabar-ho d'adobar, i en nom de la seva legítima sobirania, l'Iran vol desenvolupar armament atòmic, una amenaça que els EEUU, pressionat per Israel, no pensa tolerar. És el darrer exemple d'una veritable guerra de civilitzacions que vé de lluny i que és de mal resoldre. Retornant a la qüestió, si Afganistan, Sudan, Egipte, Argèlia o Palestina viuen o han viscut una fase islamista és a causa de la misèria de la seva gent. Part dels problemes del continent africà (també l'Àfrica negra, només cal veure la guerra del Congo) i com es repeteix a l'Amèrica Llatina (Brasil, Veneçuela,

Bolívia) són producte dels penosos resultats del capitalisme occidental al Tercer Món i del desequilibri intern de les seves societats. I és que hi va haver un temps, fa segles, que els pobles musulmans eren pròspers i respectats. Després de la caiguda de l'Imperi Romà foren els dipositaris i continuadors dels coneixements dels clàssics. Foren temps d'expansió en tots sentits, polític, social i militar. Però a poc a poc la superioritat d'Occident ha fet que s'imposi arreu del planeta el seu model social, econòmic i cultural. S'aconseguí primer al Japó, i ara a la Xina i a l'Índia, que s'adapten al sistema a la seva manera. En canvi els musulmans no hi encaixen.

A diferència d'Europa (on hi ha estats històricament constituïts), els territoris islàmics i de fet tot el continent africà es dibuixen artificialment amb escaire i cartabó a finals del segle XIX. L'únic sentiment d'unitat i l'únic al que es poden arrapar per tal de diferenciar-se ha estat la llengua i sobretot la religió. D'aquí la crisi de les caricatures. La diferència doncs és que el nacionalisme d'aquí es transforma allí en islamisme, en nacionalisme cultural, religiós. La nació és l'Islam. L'integritat esdevé així una lluita per l'autenticitat, que és alhora una lluita per sobreviure en un món que no els vol tal i com són.

Joan Corominas

De l'escassetat d'aigua, se'n sent a parlar tot sovint i sembla que el motiu és que no plou com abans, que el canvi climàtic n'és el responsable, que se n'ha de controlar el consum ..., però quan et mires l'horitzó veus el continu moviment de grues com a suport de noves construccions que no paren de créixer.

Si l'aigua és un bé escàs no sembla que la societat en tingui massa consciència; els camps de golf proliferen com una necessitat vital, com si l'aigua no els afectés. Com si les noves urbanitzacions de xalets amb piscina inclosa no tingués res a veure amb el consum d'aigua. Total, que la previsió d'una escassetat que sembla que anem en camí de patir-la, amb tota la irresponsabilitat d'aquest món, ens la tirem a l'esquena. Demà és molt lluny i quan hi arribem ja en parlarem.

Suposo que des de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) ja hi pensen, no en el sentit de com es pot mantenir una certa estabilitat per a administrar una aigua que fins ara, com que apareixia en abundància

no calia cap control, sinó que hi pensen en com aportar-ne més per al consum esbojarrat, com s'ha fet fins ara.

Bé, aquest hivern ha plogut prou per a tenir els pantans en condicions de poder complir amb el seu destí, que és poder acumular aigua per abastar poblacions i regadius; és clar que si és van augmentant les necessitats d'aigua, els embassaments diran prou. O racionalitzem el consum o faltarà aigua. Sembla, però, que per a la dinàmica de l'economia no és cap entrebanc; al sud es volien emportar l'aigua de l'Ebre. Aquí pensen en portar l'aigua del Roine, no fem passos endavant, fem salts, i si pot ser amb *pèrtiga* per anar més lluny, sense preocupar-nos on posarem els peus. Ara mateix, en previsió de futures restriccions, Aigües Girona esta fent uns pous a Salt per extreure aigua del subsòl. Aquest podria ser un altre error, allò que se sol dir "pa per avui, fam per demà". Que es facin pous per al consum de cases aïllades ja forma part de l'habitatge, extreure aigua del subsòl com a remei a la

manca de cabal dels rius és malbaratar els components geològics de la natura. L'aigua del subsòl és un dipòsit, encara que en algun moment pot representar un corrent subterrani, a la llarga aflora a la superfície alimentant rieres i rius; en altres queda dipositada en conques ocupant un espai aliada amb altres elements. Pensem-ho una mica, si extraiem aquesta aigua, que no hi neix, el seu buit es tornarà a omplir amb aigua de la superfície, que deixarà de lliscar riu avall a l'escolar-se cap a sota. Llavors, quin profit en traiem d'extreure aigua del subsòl? Sí, aparentar, de moment, que tenim resolt el problema de l'aigua i que podem continuar gastant aigua sense restriccions, encara que la paguem més cara.

Ens falta encara la previsió necessària per embastar una nova cultura de l'aigua. Malauradament, el futur d'una política encaminada a l'estalvi no s'albira en els programes expansius de l'urbanisme territorial.

Ramon Torramadé

Ball de Carnaval al Casal de Jubilats

Rua infantil

No fa falta que em presenti, tothom em coneix, sóc un equip de futbol que meravella arreu del món, que aixeca passions i genera les més grans expectatives. Quant veig els meus afeccionats i molts espectadors, de la manera que viuen i gaudeixen dels partits que juguem, com s'emocionen a cada jugada, quant fem un gol, puc dir en veu alta, estic orgullós de mi mateix, **¡SÓC EL BARÇA, SÓC EL MILLOR!**

Quant construïm una jugada des de baix fins a dalt, amb aquell teva - meva, aquell dribbling que desequilibra i guanya la posició, aquella passada final, tan ben posada, quasi definitiva i finalment la rematada última que culmina tot el procés, el gol. No em direu que tot això no és art. És art continu, sense pauses, a cada jugada hi trobes una obra mestra, diferent a l'anterior. Moltes jugades acaben amb la recompensa del gol. Un gol més que el contrari, ens dona el partit. Guanyar més partits que els altres, ens dona el campionat, ens dona la glòria.

Tot això és possible per un conjunt de raons que fan que sigui un equip guanyador, us resumiré les claus del meu èxit, en tres:

1er) Tinc un objectiu clar i català, no l'amago, ni el capgiro, ni el vesteixo d'una altra manera perquè no ho entenguin. Vull ser campió de la lliga, la champions i tot el que es presenti.

2on) Tinc un sistema de joc, tinc una manera de fer, un mètode, en definitiva tinc un camí a seguir i els mitjans per fer-ho. Tinc els millors jugadors, tinc uns grans tècnics que saben els que és fan, i tinc una directiva, uns afeccionats, un poder econòmic i social molt gran.

3er) Tinc un líder, el millor jugador que existeix, un geni fet jugador de futbol, un mag de la pilota, el rei dels dribblings i de les assistències. Aquest geni té un nom, tothom el coneix, Ronaldinho.

Si, amigues i amics, així he arribat jo, a ser el millor, per això jo us puc dir, per fer una Catalunya gran, heu d'aprendre les meves tres

claus per aconseguir-ho:

1er) Tenir un objectiu clar i català. Sigueu valents i digueu on voleu arribar, no us amagueu en l'estat federal, autonomies i mitges mentides. Digueu que el vostre objectiu és arribar a dalt de tot, a l'àtic de l'edifici. Un objectiu clar, obtenir la independència.

2on) Tenir un sistema per arribar-hi, traçar un camí per fer-ho. Ara us perdeu entre varies opcions. **A)** Uns volen pujar a l'àtic de l'edifici posant la directa, volen pujar amb l'ascensor. Aquest mateix són els que diuen NO a les línies elèctriques, NO a l'ampliació de l'autopista, NO al tren d'alta velocitat, en fi NO a tot. **B)** Uns altres menys agosarats, volen pujar a l'àtic amb una escala de fusta, vella i de nit. Són els que volen fer les coses a poc a poc pel temor al què diran els que manen. **C)** Uns altres volen pujar a l'àtic, fent servir una escala d'obra, ben construïda, feta graó a graó amb gran consistència i solidesa. També a l'escala li convé algun replà, ben fet, serà per fer una pausa i tornar a agafar forces per l'esprint final. Crec que així podeu trobar el camí.

3er) Tenir un líder, tenir el guia que us dugui a l'objectiu seguint

el sistema adequat. Aquesta és la mare dels ous, la pedra filosofal. Catalans us fa falta un líder, per dir-ho clar i català un Ronaldinho de la política que sigui capaç de vèncer i convèncer. A aquest punt veig difícil que sigueu capaços d'arribar-hi. Els catalans ja se sap, tants caps, tants barrets. També fonamentalment perquè, avui aquest líder no el teniu, però l'haureu de buscar, demà pot ser tard.

Jo he fet be els deures, he seguit el guió i sóc l'admiració de tothom. I dic ben alt, aquest any SÍ, tornaré a guanyar la lliga i la champions. Això ho puc dir jo, perquè jo **¡SÓC EL BARÇA, SÓC EL MILLOR!**. I vosaltres, en quin lloc deixareu a Catalunya?

Rafel Sala (10/3/2006)

JAUME TORRAMADÉ PARTICIPÀ COM A PONENT EN LA IV JORNADA PROFESIONAL SOBRE LA ADMINISTRACIÓN COMÚN, CELEBRADA A MADRID EL 2 DE MARÇ

La IV Jornada Profesional sobre la Administración Común, celebrada a l'Hotel Villa Magna de Madrid el passat 2 de març, va poder comptar amb la presència i la intervenció del Vicepresident de la Diputació i President de l'Àrea d'Hisenda, Promoció Econòmica i Noves Tecnologies, Sr. Jaume Torramadé.

Aquest és el quart any que Computing España, juntament amb Microsoft i Information Builders, organitza aquestes trobades dedicades a l'Administració Comú. El seu objectiu és crear marcs de diàleg que ajudin a donar a conèixer els processos d'implantació i expansió de les TIC (Tecnologies de la Informació i Comunicació) en l'Administració Pública.

La Jornada, sota el títol "Com accelerar la interoperabilitat entre les diferents Administracions Públiques", va constar d'un seguit d'intervencions que es desenvoluparen al llarg de tot el dia.

Entre els ponents, hi destacaren directors, gerents i consultors d'entitats, organismes i empreses, dedicats i especialitzats en el sector, i caps d'àrea o membres que formen part de diferents administracions i que treballen en algun

camp relacionat amb les noves tecnologies, la gestió i la Informació.

La ponència del vicepresident de la Diputació de Girona i President de l'Àrea d'Hisenda, Promoció Econòmica i Noves Tecnologies, Sr. Jaume Torramadé, es va centrar en el model que la Diputació de Girona està tirant endavant en relació a la introducció de les TIC en el territori gironí.

El Sr. Torramadé, va posar èmfasi en el compromís polític que ha adquirit la Corporació en garantir l'adaptació de totes les administracions locals gironines al nou model de e-administració, facilitant la relació del ciutadà amb l'administració.

El vicepresident va explicar quin havia estat el procés d'adaptació

a les TIC, tenint en compte que la Diputació de Girona fa més de 10 anys que hi està treballant (el primer pas es feu l'any 1995 facilitant la connexió a internet de les corporacions locals).

Per acabar la seva intervenció, va explicar quins eren els projectes que en aquests moments s'estan desenvolupant des de la Diputació, com per exemple DIGIRNET (una prova pilot que converteix a la demarcació de Girona en líder en la innovació tecnològica) i la col·laboració amb el projecte TRAM (Mòdul de Tramitació Municipal) de la Generalitat.

Oficina de Protocol i Premsa
Girona, 10 de març de 2006

AL·LEGACIONS AL PLA D'INFRASTRUCTURES DE TRANSPORT DE CATALUNYA (PITC) 2006-2026

JAUME TORRAMADE I RIBAS, amb DNI 40304585M, actuant en nom i representació de l'Ajuntament de Salt com a Alcalde-President,

DIU

Vist l'escrit de 30-12-2005 de la Secretaria per a la Mobilitat del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, en el qual es dona a conèixer el Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (PITC) i es convida a participar en el seu redactat mitjançant observacions o propostes en un termini de 2 mesos i vist l'escrit de 6/02/06, RE 2585/ 15.020.06, en el qual s'amplia el termini d'informació institucional fins el 20 d'abril de 2006, l'Ajuntament de Salt ha estudiat detingudament les previsions que contempla el PITC el qual planteja, entre moltes altres, algunes actuacions que afecten directament el terme municipal de Salt i, per la qual cosa vol efectuar les següents

AL·LEGACIONS

1. El PITC planteja, per bé que únicament als plànols i sense esmentar-ho a la memòria ni al pressupost, un by-pass ferroviari de mercaderies ocupant l'espai reservat pel Pla especial d'infraestructura ferroviària promogut per la Generalitat de Catalunya i aprovat el 13/12/90. La proposta d'un by-pass de mercaderies té una manca absoluta de motivació i justificació atès el gran impacte sobre el territori que suposaria la creació de dos línies ferroviàries sobre el mateix àmbit territorial.

Aquesta proposta contravé l'estudi informatiu complementari de la línia d'Alta Velocitat Madrid-Barcelona-frontera francesa, tram Vilobí d'Onyar-S. Julià de Ramis, que va estar en informació pública mitjançant anunci publicat en el BOE núm. 312 de 30-12-2005, i que preveia el pas de mercaderies per la línia convencional de RENFE. Per això entenem que aquest fet obliga a esmenar els plànols on figura aquest traçat per així coordinar el PITC amb el projecte de la línia d'alta velocitat, projecte molt ambi-

ciós que cal suposar que ha estat redactat amb visió de futur i que alhora contempla els mecanismes necessaris per garantir el pas de les mercaderies perilloses en adequades condicions de seguretat: sortides d'emergència, basses de recollida de líquids perillosos, condicions i horaris del pas d'aquests combois, etc.

Des que l'Ajuntament ha tingut coneixement de la proposta de nou traçat de la línia d'alta velocitat per l'interior de la ciutat de Girona, ha sol·licitat al Ministeri de Foment en reiterades vegades la desafectació de la reserva de terrenys que havia de permetre el pas de la línia d'alta velocitat per aquest municipi. D'acord al que va manifestar en la seva carta de 18 de juliol de 2001 el Subdirector General de Plans i Projectes d'Infraestructures Ferroviàries del Ministerio de Fomento (annex 1) l'Ajuntament resta a l'espera de l'aprovació definitiva de l'estudi complementari de traçat abans esmentat perquè es produïxi aquesta desafectació.

L'Estat té competència exclusiva en matèria de ferrocarrils i transports terrestres que circulin dins el territori de més d'una comunitat autònoma d'acord amb el que disposa l'article 149.21 de la Constitució Espanyola, per la qual cosa la Generalitat a través d'un Pla Territorial no pot proposar un by-pass de transport ferroviari ja que està incidint en assumptes que no són de la seva competència i sobre les que l'Estat ja s'ha pronunciat en el sentit d'una única línia ferroviària que passa soterrada pel terme municipal de Girona.

2. Pel que fa a l'ampliació de l'AP-7 amb quatre carrils per sentit amb l'objectiu de canviar el traçat de l'autovia A-2 del Nord-est, hem de dir que aquest Ajuntament es podria arribar a plantejar aquesta proposta sempre que fos soterrada per tal d'impedir la fragmentació del teixit urbà de Salt i, alhora, evitar les molèsties en les edificacions d'habitatges existents al nostre nucli urbà situades gairebé a tocar de l'AP-7. Aquesta proposta ja es

recull en les al·legacions formulades a l'estudi informatiu i d'impacte ambiental de l'autovia A-2 del Nord-est, tram Girona-frontera francesa clau EI-1-GI-06, que en data 19 d'abril de 2004 va presentar l'Ajuntament de Salt (annex 2).

La proposta d'ampliació de l'AP-7 que fa el PITC al seu pas pel municipi de Salt tindria un fort impacte ambiental en cas que no anés soterrada, ja que es pretén realitzar-la sobre el corredor biològic del Ter, ampliant l'actual viaducte en no menys de 15 metres d'amplada per encabir-hi els 8 carrils de l'autopista. A més, el by-pass de la línia ferroviària de mercaderia obligaria a construir un altre viaducte a 200 metres de distància aigües amunt del Ter. Tot això en un espai que s'ha sol·licitat recentment que s'inclogui en la Xarxa Natura 2000 per la seva riquesa natural i estat de conservació, on qualsevol obra afectaria greument la continuïtat del corredor biològic.

3. En quant a la N-141, el Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya, no defineix el seu enllaç amb la trama urbana de Salt, per la qual cosa sol·licitem que es contempli la connexió d'aquesta via amb l'accés a l'AP-7 mitjançant la creació d'un nou vial que no creui el nucli urbà i evitar d'aquesta manera el pas de vehicles pesats i càrregues de mercaderies perilloses en zones habitades de la nostra població.

Per totes les consideracions abans exposades,

SOL·LICITO

Que es tinguin per presentades aquestes al·legacions i en conseqüència:

Primer.- Que es desafectin de manera definitiva els terrenys del terme municipal de Salt, reservats pel pas de la línia Alta Velocidad Madrid-Barcelona-frontera francesa.

Segon.- Que s'elimini del Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya la proposta de by-pass de transport ferroviari de mercaderies pel terme municipal de Salt ja que si l'estudi informatiu complementari de la línia d'Alta Velocitat Madrid-Barcelona-frontera fran-

cesa, tram Vilobí d'Onyar-S. Julià de Ramis preveu el pas de mercaderies per la línia convencional de RENFE, i hom suposa que en termes generals les infraestructures es projecten amb una vida útil i un període d'amortització superior a 50 anys, entenem que el Pla Territorial d'Infraestructures -amb una vigència de vint anys (2006-2026)- no pot duplicar aquesta infraestructura ja que quan previsiblement entrés en vigor o s'executés el Pla d'Infraestructures de Transport de Catalunya a l'àrea urbana de Girona es de suposar que la línia d'Alta Velocitat Madrid-Barcelona-frontera francesa, tram Vilobí d'Onyar-S. Julià de Ramis encara

no haurà quedat obsoleta. No obstant això, si finalment resultés imprescindible la construcció del by-pass de transport ferroviari de mercaderies per Salt, aquesta infraestructura hauria de passar forçosament soterrada per evitar l'impacte ambiental i sobre les edificacions existents a Salt, en justa equiparació amb la proposta de soterrament de la línia ferroviària que s'ha fet als municipis de la conurbació de Girona. Tercer.- Qualsevol ampliació de la infraestructura existent del traçat AP-7 haurà de contemplar el soterrament de la totalitat de la infraestructura que passi per Salt per tal d'evitar l'impacte ambiental

i sobre les edificacions existents adjacents a l'AP-7.

Quart.- El canvi de traçat previst de la carretera A-2, situant-lo sobreposat a l'AP-7, només es podria arribar a plantejar en el cas que es soterrés aquesta infraestructura, tal i com es demana en el punt anterior.

Cinquè.- Que es contempli la connexió de la carretera N-141 amb l'accés a l'AP-7 mitjançant la creació d'un nou vial que no creui el nucli urbà per tal d'evitar el pas de vehicles pesats i càrregues de mercaderies perilloses en zones habitades de la nostra població.

Salt, 16 de març de 2006.

Sr. Secretari General de Mobilitat

Departament de política territorial i obres públiques.
Barcelona

gent gran

El passat dia 2 de Març, a l'Hotel d'Entitats, el Consell Municipal de la Gent Gran va encetar un cicle de 4 conferències referent a salut i qualitat de vida de la gent gran.

Aquesta primera conferència es va referir a la prevenció d'estafes i frauds. A part dels responsables de l'Ajuntament i de la Caixa de Sabadell que és la que patrocina aquestes conferències, la dissertació va anar a càrrec d'un Mosso d'Esquadra. Haig de dir que la conferència va resultar una mica fluixa perquè va anar tota ella sobre prevencions ja molt sabudes, de manual, repetides per tots els mitjans de comunicació fa anys: Des dels estafadors de control del gas, al robatori de cartes, a les reixes, les alarmes, l'acumulació de paper a les bústies, els moneders de les dones, etc.

Vaig trobar a faltar les noves modalitats que empren els aprofitats dels distrets o de bona fe que com més impediments se'ls hi posen, ideen altres habilitats per ensarronar a qui poden. Voldria dir que la gent gran i no tant, pateixen altres estafes i força més importants que

les dels lladregots de poca volada. Diguem que per internet, algunes immobiliàries sense escrúpols, algunes empreses de telecomunicacions, ... és clar, qui s'enfronta amb els poderosos? Sí, hi ha la possibilitat de recórrer al defensor del ciutadà, al Síndic de Greuges però, tenen el poder tan limitat que si vols que la denúncia prosperi has de recorre als Jutjats expo-

sant-te a perdre bous i esquelles. Amb tot, si més, no va servir com a recordatori de que has d'anar pel món amb 4 ulls.

La pròxima conferència serà el dia 30 de març amb el tema "En edat de conèixer la nostra edat", és important que cada u de nosaltres tinguem prou capacitat per saber que els anys passen i pesen i entendre on podem arribar.

R. T.

Novetats musicals

PREMIS ENDERROCK 2006

El projecte "Que no s'apague la llum", de Feliu Ventura i Lluís Llach, la banda de rock Obrint Pas, el grup folk Dijous Paella i el trio Pastora han estat alguns dels guardonats amb els Premis Enderrock 2006 de la música catalana, que s'entregaran l'11 d'abril a la sala Bikini de Barcelona.

La votació popular dels Premis Enderrock han reconegut Feliu Ventura i Lluís Llach (amb el disc i espectacle que han realitzat durant aquest passat 2005) com a guanyadors en totes les categories dins la cançó d'autor en català; com a millor artista, millor disc amb "Que no s'apague la llum", millor cançó al tema que obre el disc "Que no s'apague la llum" i millor concert.

Obrint Pas tornen a ser llargament reconeguts (ja ho foren el 2004 amb el seu anterior treball, "La Flama") dins la categoria de pop-rock en català com a millor grup, millor disc amb "En moviment" i millor directe.

I tancant el llarg llistat de premis reconeguts a les bandes del segell (Propaganda pel Fet!), ens enorgullim d'anunciar-vos el reconeixement de Pirat's Sound Sistema com el millor grup revelació.

DANKO JONES

Si encara no has tingut la fortuna de gaudir d'una de les actuacions del canadenc i els seus lloctinents, aquesta és una oportunitat que no pots deixar passar. Barcelona, Madrid i Bilbao són les ciutats que acolliran els concerts de presentació del seu darrer disc, Sleep Is The Enemy.

8- Abril, Barcelona (Apolo)

9- Abril, Madrid (Arena)

13- Abril, Bilbao (Santana 27)

ANTONIA FONT

El mes passat va sortir a la venda el nou disc d'Antònia Font anomenat 'Batiscafo Katuscas'. Un disc que ve precedit dels anteriors discos que van tenir molt d'èxit com: 'Alegria' o 'Taxi'. Un cinquè treball on deixen de banda els móns imaginaris per fer un viatge introvertit i íntim cap a les entranyes de l'ésser.

Una tornada al pop més clàssic amb un aire de la música dels anys vuitanta, deixant enrere altres tendències musicals dels seus anteriors discos com la rumba, bossa nova, jazz...

PINKA

El grup de rock de la Marina Alta Pinka està enllestit el que serà el seu segon treball discogràfic, que durà com a títol "Somnis". El disc està previst que arribi a les botigues el proper dijous dia 23 de març. Amb més de deu anys de carrera a les seves esquenes, aquest és el segon llarga durada del grup del País Valencià i pretenen que arribi a molta més gent del que va arribar el primer anomenat "De Cap".

BURMAN FLASH

Els Burman Flash estan preparant els temes que s'inclouran en el tercer àlbum que està previst que surti al mercat a finals d'abril. El disc, produït aquesta vegada per en Joan Carles Ros, serà enregistrat a l'estudi 44.1 d'Aiguaviva. Recordem que els Burman Flash tenen 2 discos al mercat. El darrer anomenat BRILA, nom de la gossa que els acompanya al local d'assaig i també del mes en que es va registrar el disc. El projecte dels Burman Flash gira entorn de la mescla de diferents ritmes que van des de l'ska al hard-core, i amb grans dosis de guitarres i de vents.

Oriol Pallàs i Moré

Club Petanca Salt

Després de l'aturada del mes passat per falta de material per explicar, aquest mes ja hi tornem, com sempre. Gairebé acabem de passar l'hivern i tots tenim moltes ganes de tornar a competir de debò, almenys així ho espero.

En primer lloc us diré que el passat mes de gener es va celebrar l'Assemblea General Ordinària del club, com cada any per aquestes dates. La participació va ser força nombrosa, ja que un total de 43

socis hi varen participar, encara que alguns van arribar una mica tard, però almenys van venir. Gràcies a tots. Tots sabem que les assemblees es fan per parlar i per intentar solucionar problemes o malentesos, a part d'explicar com va el club en totes les facetes. En primer lloc es va guardar 1 minut de silenci pels socis difunts i tot seguit es va llegir l'acta de l'anterior reunió de l'any passat, que es va aprovar sense cap problema. Tot seguit es

va informar de les millores i dels resultats esportius de l'any 2005, que també s'aprovà per unanimitat. Seguidament i seguint l'ordre del dia establert a la convocatòria, el tresorer va llegir l'estat de comptes i les previsions per aquest any en curs, també va rebre l'aprovació per part dels socis. Tot seguit s'informà del programa esportiu per al 2006 i del pressupost per aquest mateix any, i al final els precs i preguntes per aclarir algun dubte d'algun soci.

La lliga d'hivern dels diumenges al matí ja té guanyadors. El 1r classificat ha estat Josep Boó; el 2n, Joan Roldan; el 3r, Antònia Curt; el 4t, Carmen

Muñoz, i 5è lloc per Manel Granda. Cal destacar que un total de 41 jugadors van participar en aquesta lliga al llarg de tot l'hivern. El proper dia 1 d'abril es farà el sopar de lliurament de premis i d'un petit obsequi a tots els participants.

A la lliga dels dissabtes a la tarda, els guanyadors del mes de febrer han sigut: 1r, Toni Puig; 2n, Pere

Palou, i 3r Xevi Bohigas, els quals van rebre el premi de mans de la junta. També en aquesta lliga el nombre de jugadors va augmentant de mica en mica.

A la Copa President, celebrada a les pistes de can Gibert, els resultats no han estat massa bons per al Salt, ja que només l'equip femení de les germanes Espinosa varen poder assolir el 4t lloc, tot i que hi teníem un total de 14 equips inscrits. De totes maneres, és la primera competició i jo estic convençut que tindrem dies més bons. Ànims i endavant.

Al campionat de tir celebrat a Avinyonet, els juvenils Xevi Mir i Oscar Lara van fer el 1r i 2n lloc respectivament. Enhorabona "nanus." Per al dilluns de Pasqua, dia 17 d'abril, la junta està preparant el campionat social de Dupletes Mixtes a les pistes del club, amb dinar

inclòs. Aquest any serà la sisena edició. Us hi esperem a tots!

No vull acabar aquest escrit sense tenir un petit record per a un amic i company que ens ha deixat fa molt pocs dies. Un home treballador, encara recordo aquest passat estiu, quan faltaven 3 o 4 dies per fer les Hores, i em va preguntar si volia que pintés les parets de les pistes. Jo li vaig contestar que feia masa calor i que seria una feina molt pesada. La seva resposta va ser: *tu porta'm la pintura i no et preocupis de res mes.* El dia de les Hores, les pistes estaven amb la cara neta. També era un home alegre, disposat a fer bromes de qualsevol cosa, de disfressar-se, de fer conya amb tothom, un col·laborador de la petanca i del casal des de feia molt temps. En definitiva, una persona que trobarem molt a faltar tots els petanquistes. En pau descansis, Angel Diviu

Josep Boó i Alech

Club Handbol Salt

CAMPIÓ DE LA LLIGA DE 3ª CATALANA 2005-2006

En el seu primer any de vida, el Club Handbol Salt ha aconseguit una fita històrica que és proclamar-se campió de lliga i fer-ho merescudament i amb molta claredat.

El passat 25 de febrer, en el partit que l'enfrontava al segon classificat, el Fonells, i que el va guanyar per 30 a 25, el Salt va aconseguir sumar dos punts que fan justícia a una temporada magnífica que ha desbordat tots els seus oponents i que l'únic que li va plantar cara en el marcador va ser el Lloret, i això va ser a la primera jornada de lliga, i ha plogut molt des

de llavors.

L'equip ho va celebrar amb els seus aficionats que disfrutaven de valent a les grades del Municipal de Salt. Cava i dutxa de rigor a l'entrenador passaven de mà en mà a cada un dels jugadors en el vestidor i un variat ventall de cançons que canta-

ven tots els jugadors mentre es felicitaven uns als altres i s'abraçaven. FELICITATS, CAMPIONS!

CALENDARIS: 3ª CAT.SÈNIOR M. F. FINAL "C"

NÚMERO JORNADA: 1 - 19/3/2006

RIUDOMS CE - H SALT

EL RACÓ DE LA VILA H POBLENOU - VALLDOREIX CH

NÚMERO JORNADA: 2 - 26/3/2006

RIUDOMS CE - VALLDOREIX CH

H SALT - EL RACÓ DE LA VILA H POBLENOU

NÚMERO JORNADA: 3 - 2/4/2006

EL RACÓ DE LA VILA H POBLENOU - RIUDOMS CE

VALLDOREIX CH - H SALT

NÚMERO JORNADA: 4 - 9/4/2006

H SALT - RIUDOMS CE

VALLDOREIX CH - EL RACÓ DE LA VILA H POBLENOU

NÚMERO JORNADA: 5 - 23/4/2006

VALLDOREIX CH - RIUDOMS CE

EL RACÓ DE LA VILA H POBLENOU - H SALT

NÚMERO JORNADA: 6 - 30/4/2006

H SALT - VALLDOREIX CH

RIUDOMS CE - EL RACÓ DE LA VILA H POBLENOU

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES	
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

- 2,5 kg de farina
- 18 ous
- 400 g de sucre
- 4 llimones (només la pela ratllada)
- 50 g de canyella
- 50 g de matafaluga
- 200 g de llevat de París
- 1 pastilla de mantega
- 1 pot de llet condensada
- ¼ l de llet o aigua
- 2 sobres de llevat
- 1 polsim de sal

Elaboració:

Barrejar bé tots els ingredients fins que quedi una pasta fina i ben amassada. Deixar-ho reposar unes 3 o 4 hores, fins que hagi llevat. A continuació, posar al foc una cassola amb 2 o 3 litres d'oli de gira-sol. Quan l'oli ja estigui ben calent, agafar petites porcions de pasta, donar-li forma i posar-la a coure fins que quedi ben daurada.

Abans de servir-los, posar-hi sucre de llustre al damunt.

Recepta de la Sra. JOANA GALÍ BRUNET
Comissió Gastronòmica
del Consell de la Gent Gran de Salt

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements

Bilac Abrik	7-2-06
Carla Carrasco i Juncà	7-2-06
Massn Lakouz	6-2-06
Majar Jamal	28-1-06
Nayara Rodríguez i Fuertes	11-2-06
Rafiq Taouic	2-2-06
Carles Garcia i Cáceres	11-2-06
Ainhoa Rivero i de la Torre	12-2-06
Marc Montero i Peña	14-2-06
Ayoub Ouchan	10-2-06
Pol Ripoll i Alsina	11-2-06
Ilyas Mashodi	14-2-06
José Buiza i Valeri	9-2-06
Adama Ceesay	17-2-06
Hawa Ceesay	17-2-06
Emily-Nohelia Fajardo i Rodríguez	23-2-06
Tarik et-Tayyeb	19-2-06
Ayelén Blasco i Gutiérrez	23-2-06
Sigu Touray	23-2-06
Bryan Diaz i Rodríguez	23-2-06
Firdaous Taouil	23-2-06
Mohamed –Abdellah el-Gueddari	24-2-06
Adrian Espinar i Duran	21-2-06
Noureddine el Hakam	27-2-06

Casaments

Miquel-Àngel Aranda Bassons	
Francisca Sánchez i Ramírez	18-2-06
Mimoun Arrais	
Maria del Carmen Escote i Moreno	24-2-06
Fco. Javier Sot Ruiz	
Rebeca Encesa i Lopéz	1-3-06
Juan-José Lao i Muñoz	
Maria Lucila Banegas i Castro	3-3-06

Defuncions

Dolores Comas Riera de 89 anys	14-2-06
Pedro Ramió Renart de 75 anys	14-2-06
Miguel Prat Saubí de 71 anys	18-2-06
Juana Fernández Olivares de 74 anys	20-2-06
Raimundo Conejo Ortega de 66 anys	22-2-06
Jaime Moré Serra de 97 anys	23-2-06
Gilberto Mariano Casqueira de 37 anys	23-2-06
Aníbal Quesada González de 47 anys	27-2-06
Manuel Garcia Martínez de 75 anys	27-2-06
Rafael Fresneda Jover de 72 anys	27-2-06
Miguel Vila Sagué de 90 anys	7-3-06
José Molina Martínez de 67 anys	7-3-06
Providenc Sureda Casademont de 100 anys	7-3-06
Juan Nonó Radresa de 75 anys	9-3-06
Mercedes Hidalgo Heredia de 77 anys	11-3-06
Mercedes Roca Palau de 92 anys	12-3-06
Roberto Rubio Doña de 35 anys	19-3-06

Ple municipal ordinari del 20-03-06

Es va donar compte al ple de la contractació per via d'urgència d'una nova treballadora social.

Per unanimitat de tots els grups es va acordar delegar en l'Alcalde la potestat sancionadora en el cas d'infraaccions greus i molt greus en la tinença de gossos potencialment perillosos.

El ple va acordar també amb l'acord de tots els grups una ajuda de 2.500 Euros per als damnificats de les inundacions dels camps de refugiats saharauis.

Els regidors de tots els grups van aprovar per assentiment acceptar la subvenció de 136.800 Euros de la Generalitat de Catalunya a l'Ajuntament de salt com a titular de la Llar d'Infants el Lledoner.

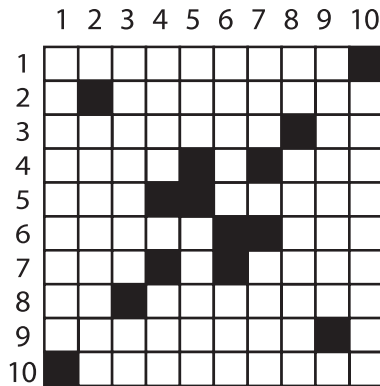
El ple va aprovar també definitivament la constitució de la societat mercantil NOUSALT, SL amb un capital de 300.000 Euros que es dedicarà a la promoció de vivenda pública.

Per unanimitat de tots els grups es van aprovar les al·legacions al

projecte de Pla d'infraestructures de transport de Catalunya demanant que no s'ampliï a quatre carrils de sentit l'autopista i no es facin passar les mercaderies del TGV per Salt.

Finalment es va aprovar la moció del PSC recolzada per la resta de grups demanant que no es permeti l'avançament de camions a IAP-7 entre Girona Nord i Girona-Sud per millorar la seguretat d'aquesta via.

Encreuats

Horizontals

1.- Fesomia. 2.- Llatina. Ablanir.
3.- Monument megalític balearic (plur). Interjecció valenciana . 4.- Pla. A ballar la ... Mesura de longitud. 5.- Esbufec. Abasti amb la mà. 6.- Al revés, mesuren la gravetat. Al revés, requiescat in pace.- 7.- Síncope de DURA. Punt cardinal. El sis en els daus. 8.- mitja jota. Acostar. 9.- Antics governadors perses. La primera. 10.- Resultats tangibles.

Verticals

1.- Finès. 2.- La més prima. Alleugerir. 3.- Capteniment assenyat en la vida. Pronom de segona persona. 4.- Callat. Al mig del mes. Taula de sacrifici. 5.- Al revés, el teu. Fulla d'una flor. 6.- Aireja. Planta de la qual es menja en amanida la tija tendre. 7.- Mossegada. La primera de generar. Al revés, tibat. 8.- Al revés, afirmació. Dona Papa. 9.- Esllenega per compressió. La teva sense la Eva. 10.- Miraràs amb gran cura.

B. Pérez G.

Remiraràs.
8.- el. Atansar. 9.- Sàtrapes. 10.-
Agafi. 6.- neseP. rIP. 7.- Duà. Sena.
vetes. Xe. 4.- Llis. Pam. 5.- Alé.
Fisonomia. 2.- Amrosir. 3.- Na-

Verticals

Realitats
1.-Finlandès. 2.- Alleujar. 3.- Sa-
viesa. Te. 4.- Omès. Ara. 5.- Not.
Pètal. 6.- Oreja. Apl. 7.- Mos. sneT.
8.- IS. Papessa. 9.- Aixafina. 10.-

Horizontals

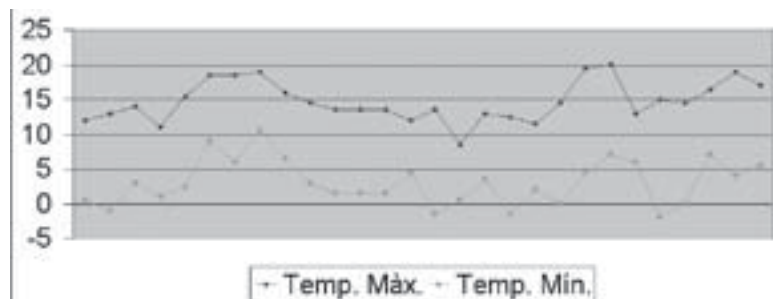
Solució:

El temps

Temperatures i pluviometria de l'11 de febrer al 10 de març de 2006

Evolució de les temperatures de l'11 de febrer al 10 de gener de 2006

Temperatura Màxima: 20° el dia 4 de març
Temperatura Mínima: -2° el dia 6 de març

Pluviometria de l'11 de febrer al 10 de gener de 2006

Dies de pluja: 6 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 10 litres acumulats el dia 5 de març
Pluja acumulada: 27,8 litres